

Skaldestycken.

[Sorgens Son.]

Vid hafvet, på enfliga stranden,
Satt Sorgen, från himmelen skild,
Och formade, tankfull, med handen,
Af leret, en människjobild,

Zevs kom. „Hvad är det?“ hörs han
fråga —

O Zevs! blott en skapnad af ler.
Men visa din Gudaförmåga:
Skänk lif åt den bild, som du ser! —